

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hir-
petések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszazajelölünk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A parlament hatalmi állása.

Pécs, 1901. november 4.

Hatalmas éljenzésekkel kísérte a képviselőház minden pártja az újonnan megválasztott elnök, **Apponyi Albert** grófnak beköszöntő beszédében foglalt ama kijelentését, hogy a parlamenti intézményekhez, különösen pedig azok *népkepviseleti tényezőinek hatalmi állásához ragaszkodik*, mert ebben látja ugy a *politikai szabadságnak, a nemzeti önkormányzat gondolatának, mint közjogi önállóságunknak legerősebb biztosítékát*. Feltett nemzeti kincsként kell tehát őrizni ez intézményeket és szorgos munkával kell fáradozni azok súlypontjának, a népképviseletnek megerősítésén, ugy gyökereiben, t. i. a néptől való függésében, mint működésében — t. i. *minden egyéb tényezőtől való függetlenségében*.

Valóban arany szavak, mert hazugsággá torzul ott az alkotmányos szabadság alapvető eszméjét képező nemzeti önkormányzat, ahol a népképviselet nem képezi a törvényhozás független, egyenrangú faktorát, hanem a másik faktornak, a koronának döntő súlyu befolyása alatt áll törvényhozói működésében.

De vajjon a magyar népképviselet megfelel-e annak a politikai ideálnak, a melyet róla új elnöke festett, vajjon el foglalja-e a valóságban azt a hatalmi állást, a melyet a nemzet mandátuma biztosít számára s vajjon a néptől való függésén kívül független-e minden egyéb tényezőtől?

A rideg valóság erre a kérdésre nemel kényszerít felelni. — A magyar népképviselet legkevésbé függ a néptől, attól az egyetlen tényezőtől, a melytől való függését az alkotmányos alapelv nemcsak megengedi, de parancsolólag követeli. Annál nagyobb függésben van azonban attól a tényezőtől, a melytől függnie nem volna szabad, a koronától, mert azzal szemben ő van hivatva képviselni és érvényre juttatni a nemzet akaratát.

Nem szólunk arról a jelenségről, hogy a törvényhozás különböző tényezőinek bármilyen közvetlen érintkezése alkalmainál, az országgyűlés megnyitásakor vagy be-

rekeztésekor — a mindenütt bevett alkotmányos szokással ellentétben — nem a korona képviselője keresi fel a nemzet képviselőt, hanem ez jelenik meg az uralkodó előtt, mintha csak kihallgatásért könyörögni menne. Jellemző tünet ez a mi parlamenti tényezőink hatalmi állására nézve, de elvégre is csupán külsőség, a mely csak fokmérője a parlament viszonyának a törvényhozás másik tényezőjéhez, de magának ennek a viszonynak a kialakulására döntő befolyással nem bír.

Vannak nem ilyen szembevethető, de a dolog lényegébe sokkal mélyebben belevágó jelenségek, a melyek már határozottan veszedelmes függésbe hozzák a népképviseletet a koronától. Ilyennek kell tekintenünk azt az utóbbi kormányok által meghonosított szokást, hogy akármilyen törvényjavaslat csak ugy terjesztetik a képviselőház elé, ha az megnyerte az uralkodó előzetes jóváhagyását.

Ez a rossz szokás egyenesen megsemmisíti a képviselőház kezdeményezési jogát, mert e szerint ki van zárva, hogy a képviselőház olyan törvényjavaslatot tárgyaljon, a melynek beterjesztését a korona előzetesen nem engedélyezte. Igaz, hogy az egyes képviselőknek az a joga, mely szerint bármelyikük önállóan és közvetlenül is terjeszthet be törvényjavaslatot, forma szerint fönnáll még, de ennek semmi magja nincsen, mert a kormány által meghonosított előleges engedélykérési gyakorlat mellett a kormánypárti képviselőket viszatartja ilyen kezdeményezéstől a pártfegyelem, ellenzéki részről beterjesztett javaslatokat pedig a többség egyszerűen tárgyalás alá sem bocsát.

A parlamentarizmus lényegének éppen a parlamenti jogkör szempontjából való félreértésén alapszik ennek a rossz szokásnak azzal való megokolása, hogy az előzetes királyi jóváhagyás kikérése szükséges azért, nehogy a törvényhozás két faktora közt összeütközések támadjanak s a korona kénytelen legyen a parlament által elfogadott javaslatoktól megtagadni a szentesítést.

Az ilyen összeütközések elhárítására ott van a főrendiház, a mely már aulikusabb hagyományai folytán is nagyobb

figyelemmel szokott lenni mindenütt a korona akaratára s a melynek megalakítására is döntő súly van biztosítva a koronának. Ha tehát a kormány attól tart, hogy a korona sürűbben élne visszavetési jogával olyan törvényjavaslatokkal szemben is, a melyeket az országgyűlés mindkét háza elfogadott, ezzel beismeri azt, hogy a nemzet alkotmányos tényezőinek egész hatalma a valóságban oda zsugorodik össze, hogy joguk van a korona akaratának alkotmányos mezbe való öltöztetésére, a mennyiben a hatalmi körök teljes összezavarásával, lényegileg nem a parlament határozataira kéri ki az uralkodó szentesítését, hanem a parlamenttel fogadtatják el az uralkodó által már elfogadott javaslatokat.

Hogy pedig ez mennyire befolyásolja a parlament függetlenségét, azt bővebben magyaráznunk fölösleges; hisz kétségtelen, hogy már az a tudat, miszerint az előterjesztett javaslat a korona előleges jóváhagyását megnyerte, a kormánypárt legtöbb tagját feszélyezi az önálló véleménynyilvánításban és állásfoglalásban, ha az nem egyeznék a javaslat álláspontjával.

Igy aztán nem csodálható, ha a népképviselet függetlensége fölfelé mindinkább csorbul s már olyan dolgokban is felsőbb beavatkozást tapasztalunk, a melyek a képviselőháznak legsajátabb autonom ügyei. Igy olvassuk több lapban, hogy Apponyinak politikai rehabilitációja (értsd házelnökké választása) odafönt az udvarnál nagy nehézségekbe ütközött. Igen rövidnek találták a vezeklést a negyedszázados ellenzékeskedésért. A kormányelnök azonban ugy állította oda a dolgot, hogy Apponyi elnöksége az egész nemzet óhaja és ezuttal ez a kíváncsi odafönt is győzött.

Hát mi köze az udvarnak, de még a kormányelnöknek is ahhoz, hogy a képviselőház kit ültet a saját elnöki székébe? Hát már nemcsak a törvényjavaslatok beterjesztéséhez kéri az uralkodó előzetes engedélyt, hanem a házelnök választásához is? Hisz ha így haladunk, végre oda fogunk lyukadni, hogy a képviselőválasztóknak sem lesz szabad más képviselőre szavazni, mint aki az udvartól engedélyt

RIEDMANN KÁROLY

LEGNAGYOBB és LEGOLCSÓBB BUTOR-RAKTÁR

Pécsen, Siklósi-országút 44. sz. a, a Mátyás Király átellenében.

Nagy választék, mindennemű *fa, vas* és *kárpitozott butorokban* a

legegyszerűbbtől a legfinomabb
kivitelben.

Nagyobb berendezések és menyasszonyi kelengyeknél

10% árengedmény.

tud fölmutatni arra, hogy megválasztását odafönt nem ellenzik.

Igy valósítja meg Széll Kálmán a magyar népképviselő függetlenségét, a melyet az új házelnök a politikai szabadság, a nemzeti önkormányzat és közjogi önállóságunk legerősebb biztosítékának mondott.

H i r e k.

Pécs, 1901. nov. 4.

Apróságok Apponyiról.

— Budapesti tudósítónktól. —

Ünnepnaja volt valóban csütörtökön a képviselőháznak, a mikor Apponyi Albert gróft házelnökké választották. — Az egész ház valósággal ujongott, csak a szélsőbal tartózkodott kissé, de ez is rövid ideig, mert Apponyi beszéde kapcsán a kurucok is felmelegedtek és tapsoltak, éljeneztek csak úgy, mint a szélsőjobbtól a szélbalig minden képviselő. S aztán a karzat! — Mennyi ragyogó, csillogó szem! A kis kacsók hogy összeverődtek! — Megható szép ünnep volt ez. S az asszonyok közt ott ült a legboldogabb, a kinek örömtől sugárzó arca nemes érzelmekre lobbantotta az agg politikusokat s az ifjabb honatyákat. E sugárzó arc az Apponyi feleségéé volt.

De nem erről akarunk most szólni. — Apponyi mindig kedvence volt a nőknek. A mely hölgy társaságában az ő nemes, szép alakja megjelent, ott az asszonyok és lányok körülvették és elbájlva hallgatták az Apponyi szellemes, ötletes társalgását, finom megjegyzéseit a művészet és irodalom dolgairól. Mert azt talán mindenki tudja, hogy mindakettőnek rajongó híve. Ezért sokan, többnyire ellenségei vagy irigyei, nem tartották jó politikusnak soha. Minő előítélet, vagy kicsinyesség! Ha terünk engedné, sorra bebizonyíthatnók, hogy a külföld legjelesebb és legelőkelőbb államférfiai tulnyomó részben művészet és irodalomkedvelők voltak.

Mindig szerették a nők Apponyit. És csodálatosképen mégis csak 52 éves korában nősült! Vagy talán épen ezért?

Mi rossz száju ujságírók az utóbbi tiz esztendőben kétszer akartuk erőnek erejével megházasítani Apponyit.

Az első ízben akkor, a midőn a 90 es évek elején egy alkalommal egyik előkelő vidéki városba kísértük Apponyit, a kit ott óriási ünneppel, diszszal és pompával fogadtak. Az akkor rendezett estélyen egy igen előkelő, rendkívül bájos, üde fiatal leány volt legtöbbször a társaságában. Mi ujságírók mindnyájan örültünk a vidám társalgásnak, mely kettejük között folyt. Összesugtunk-bugtunk.

— No, most, vagy soha!

És ebből nem is lett semmi — soha! Valamint a másiktól sem.

A második eset a 96-iki kiállításon történt az interparlamentáris konferencia alkalmával. Budapesten volt akkor a norvég képviselőház elnöke, Lund I. is gyönyörűséges szép leányával, a ki bájos szép, magas szőke hölgy volt. Olyan nagyon összeillettek volna. Amellett többszörös milliomos volt az apa. Még a hozományról is gondoskodni akartunk csupa szeretetből — Apponyi iránt.

Holott a házasságok valóban égben kötnek.

Apponyi végre elhatározta magát és bebizonyította a házasságában is, hogy idealista. Nem a pénzt nézte ő ott sem s nem a tőke hatalmát.

A sziv nemessége, a lélek műveltsége volt irányítója szivbeli frigyében.

Neje kedves, művelt, finom lelkű, a szép művészetekért lángoló asszony, ki német volt ugyan a házasság megkötésekor, de már akkor is lélekben magyar volt, most pedig teljesen az. Igazán magyar asszony.

Mondják, hogy férje elnöki megnyitójának minden szavát megértette és hogy valóban magyarrá lett, arról csakhamar meg fogunk győződni a képviselőház tagjai, mert Apponyiek, — mint értesülünk — nyílt szalont fognak vinni és estélyeket is rendeznek.

Ennél a derék, magyarrá lett asszonynál most kevés boldogabb van Magyarországon.

Napirend 1901. november 5-én.

Naptár: kedd. nov. 5. — Róm. kath.: Imre. — Prot.: Imre. — Görög-kel. (okt. 23.) Jakab. — Zsidó: Marchesvan 23. — Nap két 6 óra 35 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor. — Hold két éjjel után 32 perckor; nyugszik 1 óra 35 perckor. délután.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelezése szerint: hűvös idő, szeles, éjjeli fagy várható.

Katonai utóállítás a Scholz-féle sörházban reggel 8 órakor.

Színház: »Lili«. Operette. Fedák Sári vendég-felléptével.

— **(Püspöki ebéd.)** Hetey Sámuel megyéspüspök tegnap délben ebédet adott, melyen az udvari papságon kívül csupán *Vaszary Gyula* rendőrőrkapitány, *Sárkány Ármán dr.* rendőrkapitány, *Oberhammer Antal* h. városi gazdasági tanácsos, városi tűzoltó főparancsnok és *Kelemen László dr.* kanonok voltak hivatalosak. Ebéd előtt a püspök magánlakosztályában fogadta a vendégeket, s *Vaszary Gyula* rendőrőrkapitánynak a rendőrség, *Oberhammer Antal*, h. városi tanácsnoknak a tűzoltóság buzgó munkálkodásáért fejezte ki köszönetét, melyet a püspöki rezidenciában a közelmúltban történt tüzesetnél tanusítottak.

— **(Elhunyt plebános.)** *Gauzer János*, nyugalmazott mária-kéméni esperes-plebános. aranymisés áldozár, életének 79 ik évében meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt a papnövelde-utca 12. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelőmisét ma délelőtt féltíz órakor tartották lelkiüdvéért a székesegyházban. Haláláról a pécsvárosi papság gyászjelentést adott ki. Az elhunyt Baján született 1823 ban, 1846-ban szenteltetett pappá, rövid káplánkodása után 1855. évben a pécsi főgimnáziumban a görögnyelv tanára lett, 1862. évben elnyerte a bonyhádi plebániát és 1868-ban a bonyhádi kerület esperesévé lett, 1872. évi okt. 1-én elnyerte a mária-kéméni plebániát és a kéméni ker. esperesévé is lett. Itt 23 éven át működött csendes visszavonultságban. Az ő

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hogyan fogtunk balekot?

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: **Ország Pepi.**

A hónap vége felé volt már, lehetett huszonöt, vagy huszonhatodika, egész pontosan nem tudom. Hanem arra jól emlékszem, nagyon „csehül“ állt a kasszánk. De hiszen a hónap vége felé ritka embernek van rendben a pénzügyi dolga. Még öt-hat nap volt elsejéig, a mikor a főnök urtól az ember mosolygó képpel veszi át a »bikákat.« Hanem ez nagyon silány vigasztalás.

Ott heverésztünk az ágyon, meg a divánon; Barabás Sanyi az ágyon, én a diványon, Molnár Feri, a kis »Feri« komoly arccal ült az asztal előtt. Legalább azt hiszem, komoly arccal ült és gondolkodott a világ forgandóságáról, vagy talán nem is arról, hanem a kis Ilonkájáról, a kibe nagyon, de nagyon belehabarodott. Rossz dolog is lehet az a nagy szerelem. Szegény fiu, folyton busul, vereseket is farag. persze csak magának. Sanyi és én eleget piszkáljuk miatta, hogy is lehet olyan bolond módon szerelmes, hát megérdemlik azok a lányok? Nem érdemes miattuk busulni, mind egyformák.

Mondom csak gondolom, hogy busan üldögélt, mert sötétség volt kis szobánkban. Lámpánkból kifogyott az olaj, gyertyánk sem volt. Venni meg nem akartunk. Nem telik

arra a hónap végén. Barabás Sanyi fűtyörésztett, én danolgattam. Különbözn így szokott ez lenni nálunk hónap végével. Rendkívül szolidan élünk. Még a vacsorát is szűkebbre szabjuk közösen, mert a kassza is közös. Hónap elején pénzünket összerakjuk és azt magához veszi a hetes. Mert mi úgy élünk, hogy minden héten egy másik vezetési szerény háztartásunkat. Ennek kötelessége reggel a szobát rendbe hozni, este vacsoráról gondoskodni és ha véletlenül otthon maradunk, az ágyakat is megvetni. A reggeliről nem is szólok, ez csak a jobb időkben van, a mikor egyik vagy másik örege beköszönt és hoz magával valami rágni valót. Akkor rendkívül uriasan élünk. Ebédre egy fiatal özvegy asszonyhoz járunk. Igen jó, áldott lelkű teremtés. Nem is kell neki igen a pénz. Azaz, talán kellene, de mi nem nagyon erőltetjük meg magunkat a fizetéssel. Néha aztán szól, hogy szüksége van a pénzre, akkor ha van, fizetünk valami keveset. Aztán megint rendben vagyunk ott, csak a kassza nem áll jól.

A hogy ott heverésztünk a sötétben, Sanyi egyszerre fölkiált:

— Fiuk, ki a hetes?

— Én volnék, válaszoltam egész nyugodtan. Aztán mivel szolgálhatok?

Sanyi nagyot fújt erre, egy darabig hallgatott, aztán monoton hangon megszólalt.

— Mit gubbasztunk itthon? Ugy ülünk, mintha halottat őriznénk. Nem nekünk való ez. Itthon tölteni az éjszakát, szégyen és gyalázat. Hát kihalt bennünk minden élet? Hej rosszra fordult a sorsunk. Az ugy neki eresztette a fejét a busulásnak (Feri nek szölt), hogy szólni se lehet hozzá. Amaz meg (itt engem értett) fölcsapott erkölcsi prédikátornak és azt hirdeti, miért mulatunk egyre. Haszontalan logika, a melylyel azt igyekeznek bebizonyítani, hogy jobb otthon, mint máshol. Nem igaz! Miünk van idehaza? Te Szepi...

— Parancsolsz, Sanyi...

— Mondd csak, mennyi még a pénzünk?

— Na hiszen, azzal nem sokra megyünk! Hitvány korona, meg huszonhárom fillér. Tessék, ebből jöjjenek ki, mint hetes.

— Akkor nem is beszélék. Szóra se érdemes. Dobb ki inkább az ablakon... Itt Sanyi ismét visszadült az ágyra és tovább fűtyörésztett egy áriát a »Troubadour«-ból.

Nyugodtan voltunk megint. Ki-ki saját gondolataival foglalkozott.

Feri később halkan fölkel és kiment. Rövidre rá gyertyával tért vissza.

— Ennek a fiúnak pénze van! — kiáltott föl Sanyi, — ez gyertyát vett. Honnan szedted, mond csak...

— Van ám, nem tudnám honnan? Látam, a szobaasszony hozott az este gyertyát, hát elmentem érte a konyhába.

Többet nem szólt, oda ült az asztalhoz és megint verselni kezdett. Sanyi lefőlt sétálgatott a szobában. Egyszerre megállt és éktelen hahotába tört ki:

— Fiuk, mulatunk!

— Hol és mikor? — volt mindkettőnk kérdése.

— Ma nem, de holnap, vagy holnapután.

plebánossága alatt Monyoród főközségben szép új templom épült 1876. évben. A 90-es évek elején már nagy mértékben gátolta az öreg urat a köszvény, úgy hogy 1890. őszétől fogva két káplán helyett háromra volt szüksége, egyik a máterben végezte az istentiszteletet, kettő a filiálisokban. 1888. évben már lemondott az esperesi hivatalról, végre 1895-ben a plebániától is megvált és nyugdíjat kapott. Ekkor Pécsre költözött be, a hol pár évvel előbb már házat szerzett. 1896-ban Pécsen a Matessa-intézet kápolnájában tartotta meg aranymiséjét. Troll Ferenc vál. püspök volt a manuduktora. A házával szomszédos Matessa-intézetben szokott naponként misézni, csak f. évi augusztus végén volt kénytelen ezzel felhagyni; október elején ágyba dőlt és azóta erői rohamosan fogytak; mult héten felvette a haldoklók szentségeit. Halálát unokaöccse *Gauzer József* nyug. cs. és kir. kapitány és unokahuga *Gauzer Anna* gyászolják.

— **(Katonai kinevezés.)** A király *Weisz Tivadar* jogtudort a 44 ik cs. és kir. gyalogezred főhadnagy-hadbíróját, első osztályú százados hadbíróvá nevezte ki s egyzersmind a 18 ik számú gyalogezredhez helyezte át.

— **(Uj főrendek.)** A főrendiház az igazoló bizottság jelentése alapján gróf *Zichy Jakabot* és *Vörösmarty Bélát* a királyi Kuria másodelnökét a főrendek jegyzékébe beigtatta.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyavármegye közegészségügyi hatósága most bocsájtotta ki az elmúlt október hó elsejétől tizenötödikéig terjedő félhónapban a vármegye területén előfordult járványos illetve hevenyfertőző kórokról szóló kimutatását, mely szerint eseteinek számáról fogva: a *bélhagymás* foglalja el az első helyet, mely járvány 43 kóresettel 2 halálozást okozott. A második helyen a *kanyaró* áll 35 kóresettel halálozás nélkül. Jóval enyhébb lefolyásúak voltak a *vörheny*, *torokgyík* és *hőkhurut*.

— És honnan veszed a pénzt — kérdém és elébe álltam.

— Legyetek nyugton, az az én gondom. Feri félre onnan, ereszs, hadd írjak egy levelet.

Nem néztük mit ír. Nem akartuk zavarni. A mikor már leragasztotta és a címet is megírta, diadalmasan kiáltott:

— Fiúk, menjünk aludni! Pihenjünk. Holnapután bizonyára mulatunk, de akkorát, milyet régóta.

Nem űrtattuk a dolgot. Szót fogadtunk neki. Egy-kettőre mindhárman feküdtünk. Hamar elaludtam. Rég pihentem az ágyamban. Másnap is otthon maradtunk. Elég fucsas dolog, de megeseit. Harmadnapra délben Sanyi egy levelet tartott élénk:

— Nesztek, olvassátok!

Férfi irás volt. Az áll benne, hogy ő, az illető, a ki írta, bármikor jöhet, csak vesse le a hölgy inkognitóját. A végén így írt:

»Ha leszek oly szerencsés Ő nagyságát megismerni, úgy szabad időmnek azt a részét, a melyet szórakozásokra használok föl, szívesen töltöm Nagysáddal. Estére ott leszek.«
Megértettük, hányadán vagyunk. Nem

— **(Tiszti ellenőrzési szemle.)** Ma volt ismét egyik napja azoknak a katonai parádéknak, melyeket tán azért rendeznek a »felsőbbiségek«, hogy a »rezervisták« ne szokjanak el teljesen az egyenruhától. Tiszti ellenőrzési szemlét tartottak ma délelőtt 9 órakor, melyen igen sok tartalékos tiszt, orvos, hadbíró stb. jelent meg, kiknek különböző új reglamákat olvastak fel »tudomásul vétel és miheztartás végett«. A sok tartalékos tiszt között méltó érdeklődést keltett egy daliás alak, borotvált bajuszu »Vilmos« huszár, kinek acélos termetén marciálisan feszült meg az attilla s a jelen voltak érdeklődve lesték azt a percet, melyben a fess »Vilmos« huszár jelentkezik, hogy a nevét megtudják. Nem is sokáig kellett várniok, míg az aranyujtásos kék attillás huszár jelentkezett, pattogó katonai nyelven je'entve:

— Reserve-Lieutenant Elemér *Thury* Schauspieler!

Egyébként a maga szokásos formájában, szűk hivatalos keretben folyt le a tiszti ellenőrzési szemle, s estére már ismét visszakerültek a különböző attillák és »Waffenrockok« a naftalinos szekrénybe, s ezzel vége van az egyenruha csillogás pünkösdi királyságának. — Délután az ellenőrzési szemlén résztvett tisztek a »Szecessió« sörözőben gyűltek egybe harátságos beszélgetésre.

— **(A budai külv. kath. kör. táncestélye.)** Tegnap este a budai külvárosi katolikus kör sikerült kis táncmulatságot rendezett a Scholz sörház helyiségeiben. Igen otthoniasan érezték magukat, a kik jelen voltak a kedves kis mulatságon, a hol mind a leányok mind a fiatal emberek igen jól mulattak. A mulatságon megjelent a kör elnöke dr. *Darányi Ferenc* ügyvéd, országgyűlési képviselő, *Károly Ignác* apátplebános s még többen a papi világból. A tánchoz a zenét *Koródy Károly* szolgáltatta, a ki fáradhatatlanul húzta reggelig, a mig csak a mulatozók együtt voltak. Az első négyest negyven pár táncolta. A jelen volt leányok és asszonyok

kellett magyarázó szó. Sanyi csak annyit szolt, hogy estére öt órakor legyünk otthon. Többet nem mondott. De mekkorát néztünk, amint élénk rakott mindenféle női ruhát, még miedert is. Aztán összetekert két cédulát, oda tartotta élém, hogy vegyem ki az egyiket.

A cédulán az én nevem állt. Csodálkozva néztem rá, mit akar ezzel, a mit úgy látszik, meg is értett.

— Gólya vagy még, szolt rám. Nem érted. Ezt most föl húzod és elmégy a sétatérre. Hat órakor az alak ott lesz, s te játszod majd a hölgyet.

Nem mondhattam ellent. Egymásután rám adták a ruhát, bepréseltek a miederbe, női kalapot tettek a fejemre és Sanyi fátölt kötött rá. A mint készen voltam, belém karolt és mentünk a sétatér felé. A kioszk mögött állt egy fiatal ember. Majd megpukkadtam a nevetéstől, a mikor Lovászy Gidát ismertem föl benne. Megértettem az egészet. Hát ezt a fiut kell lóvá tenni?! Sanyi most elbucszott tőlem és visszafelé ment, én meg egyenest Gida felé tartottam. Komolyan és könnyedén lépkedtem.

A mint meglátott, azzal a kimondhatat-

lan bájjal, a mi csak az ő tulajdona, nevetett rám és hozzám lépett.

— Kedvesz nasszád, ha nem csalódom kegyed írta azt a levelet.

— Igenis, — szoltam rá hebegve, mintha zavarban volnék. — Bizonyára elítél . . .

— Oh nem, ellenkezőleg, igen örvendek. Lovászy Gida vagyok. Atyám földbirtokos, én a legfiatalabb fia vagyok. Megengedi, hogy eszt a kisz szokrot felajánljam?

— Kérem, nagyon szívesen fogadom. Hiszen tudhatja, mi indított engem erre a dologra . . .

— Talán seret? . . . — kérdé fellángoló hangon.

— Uram, . . . — válaszoltam naivul.

— Nasszád boldoggá tesz, — és szemtelenül átkarolt.

— Ohó uram, elfelejti, kivel van dolga és karjait lefejtetem derekamról. De alig tudtam kimondani, úgy elfogott a nevetés. Aztán fölolvastott egy verset, a mit hozzám írt. — Benne szerelmét a »susogó nádhoz«, meg a »zörgő harasztához« hasonlította.

Mert tudni kell róla azt az egyet, hogy ő nagy poéta. Több nem is kell.

A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin **téli kabátoknak**, valamint **cheviott, gráci loden öltönyökre.**

Dus raktár van **női szövetekben**, *vászon, kanavász, chiffon és menyasz-szonyi kelengyékben.*

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olesó árak!

kon, hol erősen meghült s borda-hártya lobbot kapott, mely később tüdőgyuladással komplikálódott. Temetése ma délután volt a Fehérváry-utca 9. számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A rokonszenves és közszeretnek örvendett fiatal hadnagy gyász-kocsiját a gyászoló szülők és testvéreken kívül a helyőrség tisztjei kísérték utolsó útjára. — Tegnap (vasárnap) reggel 4 órakor hunyt el Pécsen Kálfi Antal építőmester 59 éves korában. Temetése ma délután fél három órakor volt a Zöldfa u. 12. sz. gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét folyó hó 5-én reggeli 9 órakor fogják a belvárosi plébánia templomban tartani az elhunyt lelkiüdvéért. Kálfi Antal halálát széleskörű rokonság gyászolja. — Gyásza van az »Első Pécsi Betegsegélyző és Temetkezési Egylet«-nek is. Pénztárnoka: *August Károly* tegnap (vasárnap) este 9 órakor hatvanhét éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 5-én délután 4 órakor lesz a Jókai-tér 11. számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 6-án reggel 9 órakor a belvárosi plébánia templomban fogják megtartani az elhunyt lelkiüdvéért. — *Rambuszek Lajosné*, szül. *Horváth Hermina* tegnap éjjel fél tizenkét órakor huszonkét éves korában elhalt. Temetése f. hó ötödikén délután négy órakor lesz a Kossuth-utca 15. számú gyászházból a budai külvárosi temetőben. A gyászmisét f. hó 7-én reggeli 7 órakor tartják az elhunyt lelkiüdvéért az ágoston-téri templomban.

— **(Községi képviselőválasztás Német Bólyban.)** A napokban választotta Német-Bóly nagyközség, mint ilyen, első ízben harminc tagból álló képviselőtestületének választás alá eső 15 rendes és 4 póttagját. A járás főszolgabírája délelőtt pontban 8 órakor elfoglalta a község tanácstermében az elnöki széket és elrendelte a szavazást. A szavazók nagyon gyéren gyülekeztek, a mennyiben 465 szavazó közül fél tizenkét órakor csak 22-en szavaztak le; délután 4 órakor leadott szavazó-cédulák száma 42 volt. Rendes tagokul megválasztottak: *Maul Alajos*, *Werle Bálint*, *Hoffman József* könyvelő, *Hártmán Pál*, ifj.

Aztán beszélünk szerelmünkről és a mikor a nevetést nem tudtam tovább visszatartani, bucsuztam tőle. Hogy rimánkodott, hogy elkísérhessen, de nem engedtem meg. Tuláradó boldogsággal nézett utánam.

Sanyi és Feri várt reám és mentünk haza. Otthon aztán Sanyi elmondta, hogy estére nagyot mulatunk. Ő ugyszólván a titkára Lovászy Gidának, a ki mindjárt meg is mutatta neki az általa irt levelet, és a választ ő mondta tollba. Azelőtt azonban megígértette vele, hogy ha a rendez-vous sikerül, fizet egy »runyt«.

Este el is mentünk a kávéházba. Alig ültünk le, jött Lovászy Gida s egyenest oda tartott hozzánk. Feri és én még nem ismertük, nekünk bemutatkozott. Az asztalon ott feküdt az a kis csokor, mit tőle kaptam. Nézegette egy darabig, aztán megszólalt.

— Ép ilyet adtam ma rendez-vouson egy hölgynek.

— Ne mondja, szóltunk rá mind a hárman egyszerre. S nem hallhatnók meg a történetét?

Nyomban elmesélte. Itt-ott hozzátoldott s még azt is mondta, hogy megcsókolt. Brrr! . . .

Sanyi mindjárt elkezdte a nógatást.

— Most ki vele. A hogy megbeszéltek.

Gida gavallérosan tartotta meg a szavát. Az egész mulatásból csak annyit tudok, hogy másnap este az ágyamban találtam magamat, Sanyival és Ferivel együtt. Egyikünk sem tudta, hogy kerültünk haza.

De legalább jót mulattunk, a milyenben rég volt részünk. Csak minél több volna, csak fogna máskor is Sanyi balekot.!!

Morschhauser Vilmos, *Kresz Henrik*, *Reisz János*, *Keszdorf Gáspár*, *Morschauser Antal*, *Trükl József*, *Keszdorf Ferenc*, *Kresz Ignác*, *Heil György*, ifj. *Grób János* és *Schäffer András*. — Póttagok: *Richter Konrad*, *Hauptmann Albert*, *König József* és *Ringlaub János*. — Hogy oly kevesen adták le szavazó cédulájukat, annak az az oka, hogy az iparosok a földmiveléssel kölcsönösen megállapodtak a választandó képviselők személyei ben. Az volt a megállapodás, hogy 8 tagot jelöltek az iparosok és 7-et a földmivesek. Így történt azután, hogy mindannyi képviselő egyhangulag lőn megválasztva. Az elnök főszolgabíró sietett is e dicséretre méltó, szép egyetértés fölött őszinte örömet kifejezni.

— **(Elnökválasztás a szinpártoló egyesületnél.)** A *Mohácsi Szinpártoló Egyesület* a napokban a kaszinóban rendkívüli közgyűlést tartott, melynek napirendjére egyetlen egy tárgy volt kitűzve: a lemondás folytán megüresedett elnöki állás betöltése. *Bene Károly* nyitotta meg a gyűlést és miután a gyűlés tárgyát, s az elnöki állás fontosságát röviden fejtegette, majd pedig *Brand Ede* volt elnöknek az egyesület megalakítása és két éven át való buzgó s tapintatos vezetése körül szerzett érdemeit melegen méltányolta: elrendelte az alapszabályokban előírt titkos szavazást. Miután az összes szavazatlapon kivétel nélkül *Brand Ede* nevét tartalmazták, az elnök a jelen voltak zajos éljenzése közt *Brand Edét egyhangulag* megválasztott elnöknek jelentette ki. *Brand Ede* a személye iránti bizalom ily eklatáns nyilvánulását megköszönve, elfogadta az elnöki állást. Az elnökválasztás ily szerencsés megoldása után majdnem alelnökség állott be. Ugyanis *Bene Károly* a gyűlés folyamán lemondott az alelnöki állásáról; de mivel a gyűlés tagjai mindnyájan biztosították bizalmukról, kérésükre visszavonta lemondását. — Este az egyesületnek mintegy huszonhat tagja a Röder-vendéglőben társasvacsorára gyűlt egybe. A toasztok sorozatát *Brand Ede* elnök nyitotta meg, az egyetértésre üritvén poharát, dr. *Bernáth Samu* az elnökre, *Bene Károly* tisztviselőtársaira, és dr. *Röder Károly* a számvizsgálókra s ezek között *Wolf Zsigmondra* mondtak pohárköszöntőt.

— **(Első fagy.)** Végre is megsokalta az öreg November, hogy vele csak úgy rövidesen bánjanak el, komolyan se vegyék s az emberek java része ráfogja, hogy ő pusztán ősz jelent, holott pedig szoros rokonságban álltél apóval. No ma reggelre aztán November úr megmutatta, hogy ő kicsoda. Az éj folyamán erősen hideg szél támadt s a hajnali órákban zérus fokra szállt alá a hőméter. Persze csak rövid ideig tartott ez a pünkösti királyság s a délelőtti folyamán, amint a nap letűzött a földre, emelkedett a hőmérő is. Mindazonáltal tustünk ma az első fagyon, melynek bekövetkezte bizony érezhető volt eléggé.

— **(Elhalasztott athlétikai verseny.)** Tegnap délutánra a pécsi athlétikai club nagy mezei versenyt hirdetett, a mi azonban kevés nevezés miatt elmaradt. A versenyt bizonytalan időre elhalasztották.

— **(Forgalmi akadály.)** Furcsa forgalmi akadály volt tegnap Almamellék al-

lomás közelében. A Kaposvár felől jövő személyvonat előtt ugyanis nyugodtan feküdt a vágányokon egy cifra szőrű tehen. A mozdonyvezető jó távolról már éles füttyökkel figyelmeztette a közeledő veszélyre. A tehen azonban nem mozdult. Nem maradt más hátra, mint a vonatot megállítani. Ez megtörténvén, leszállott a mozdony vezető és a pihenésre vágyó tehenet elzavarta az általa választott kényelmes fekhelyről. Mivel az akadály most már eltávolított, nyugodtan tovább haladhatott a vonat. Az eset persze kötelességszerűen jelentve lett.

— **(Elcsipett orvvadász.)** Ki ne ismerné a vadászat kellemét! Hátha az ember még ingyen vadászterületen hódolhat e nemes szenvedélynek! Az a nyulpecsenye még jobban izlik az embereknek, a mit az ilyen vadászterületről cipelnek haza. Hála a nálunk még igen sok orvvadásznak, ezek a »rendelkezésre bocsájtott« területek alaposan kihasználtnak. Vannak azonban sokan, a kik nem annyira a pecsenye, mint a paszsió kedvéért töltik az éjszakát a legnagyobb veszélyek közt. És nincs kellemesebb, mint szép holdvilágos estén egy bokor közelében, a tegyver mindig lövésre készen, guggolva várni órák hosszat, a mint óvatosan előcsörtet egy két tapsi tüles, egy jó lövés és meg van a türelem jutalma. — Így gondolkozott *Weber Antal*, almamelléki lakos is. Ő is szenvedélyvel hódolt e sportnak, míg elérte a sors, illetve *Aschenbrenner* uradalmi ellenőr keze. Mélabús est volt akkor is, a mikor egy jól célzott lövésének eredményeért akart nyulni, eléje állott az uradalmi tiszt egy társával, elvették fegyverét, magát pedig átszolgáltatták a törvénynek megtorolói, a miért jogtalanul dézsmálta a *Biedermann* uraság vadállományát.

— **(Tíz éves Robinson.)** *Bóc József*né, pécsi lakosné *Antal* nevű tíz éves fia már egy ízben szerepelt ily cím alatt a hirovatban. Akkor a fiu megszökött Pécsen lakó szüleitől és elment gyalog *Boszniába*, honnan azonban néhány veszedelmes kaland után visszatért. Ma ismét a rendőrségnél járt a fiu anyja azzal a panaszszal, hogy *Bóc Antal* újra megszökött a szülői háztól. Hir szerint a tíz éves fiu — kinek körözését elrendelték — *Mohács* felé vette ez alkalommal útját.

— **(Összeégett községi bika.)** Ismeretlen okból kigyuladt *Liptód* község pásztorháza, melynek istállójában a község két szép bikája volt. Az egyik láncát széttepvén kiszabadult, de a másik már súlyos égési sebeket szenvedett, midőn egy ember megszabadította. Mikor kijött az istállóból, összeesett és kiadta páráját. A házon és bikán kívül elégett még a csordásnak sok holmija. A kár 1150 korona, biztosítva csak a ház volt. A tűz valószínűleg olyképp keletkezett, hogy a csordás szobájából a padlason át kivezető kályhacső hiányos volt s a résen tüzes szikra jutott a szalmatetőzetbe.

— **(Mosgó réme.)** Egy hányt-vetett élet utolsó felvonása játszódott le a napokban a kaposvári kir. törvényszék börtönében. Itt halt meg egy *Magyar Gyula* nevű egyén, a ki életében általános réme volt *Mosgó* községnek és vidékének. Ha valakinek lakásában, pincéjében éjjel hivatlan vendégek jelentek meg, magukkal vive minden elvihetőt, azonnal tudták, hogy itt *Magyar Gyula* keze működött.

Szóval nem szívesen látták megjelenését sehol sem, mert nyomában — lopás támadt. Így nem egyszer jött a büntető törvényvel összeütközésbe, hol azonban mindenkor konokul tagadott és így nem tehettek neki semmit. Tavaly történt, hogy összezördült feleségével, ki keservében kifakadott, kijelentette, ha nem fog emberi módon banni vele, feljeleni, hogy ő követte el azoknak a vakmerő betöréseknek egész sorozatát, többek közt Szt.-Lászlón ő fosztott meg egy éjszaka négy szobát tartalmától, ő törte fel az ottani vendéglő pincéjét stb. Egy szomszéd hallotta az asszony fenyegetéseit és rögtön jelentést tett az illetékes hatóságnál. Dacára a súlyos bizonyítéknak, Magyar még mindig tagadott. Mindamelllett a kaposvári törvényszék őt 18 havi börtönre ítélte. Ezt azonban nem töltötte ki, mert most, néhány havi fogság után, bűnös lelke egy jobb világba költözött. Faluja megkönnyebbülten lélegzik fel, mert megszabadult attól, a ki embertársait állandó rettenésben tartotta.

— **(Egyházmegyei hír.)** A megyés püspök az üresedésben levő szajki plébánia-javadalom adminisztrátorává kinevezte: Frei János volt papnöveldei lelkiigazgatót.

— **(Örültséget szimuláló betörő.)** Funk Jánost, a Pécsét az utóbbi időben elkövetett betörések tettesét, tudvalevőleg a rendőrség — mint azt már megirtuk — letartóztatta. Funk János, ki letartóztatott állapotában igen kényelmetlenül érezhette magát, a bűnösök régi fegyveréhez, az »elmebetegség«-hez folyamodott. Tetteti az örültséget, nem akar enni, sőt az orvos által readelt orvosságot sem akarja bevenni. A betörőt a rendőrség egyelőre felszállította a pécsi kir. ügyészség fogházába.

— **(Elvesztette a pénzét.)** Szomorú tapasztalatra jutott öreg Boros Pál, ócsényi lakos, ki a napokban eladta 408 koronáért összes kukorica termését, azután kocsin Szegzárdra ment és a felvett összeget elveszítette. Attól tartanak, hogy Boros Pál elkeseredésében kárt tesz magában, azért is családtagjai most figyelmesen őrzik.

— **(Fiatal mákvirág.)** Szaván történt az eset. Alasz Ferenc a háznál levő pincéjébe távozván, midőn visszatért lakására, észrevette, hogy távollétében járt valaki a házában. Csakhamar arra is rájött, hogy az a valaki a záratlan szekrényből elvitt 220 K papir- és 18 K ezüstpénzt. A csendőrség a tolvajt csakhamar kinyomozta, még pedig Kóvér Lajos 11 és fél éves szavai iskolás fiú személyében. A fiú beismerte tettét, azzal, hogy a pénzt, melyből azonban előzőleg 9 K 32 fillt elköltött és véletlenül elvesztett, nagy anyjának, Dani Julisnak adta. A pénzt — az említett 9 K 32 f hijával — az öreg asszony vissza is adta a károsnak. A följelentés megtörtént s ha a tolvaj fiút fiatal korára való tekintettel nem is fogják fogházra itélni, de nagyanyja mint orgazda mégis el fogja venni büntetését.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 3 án reggel 6 órakor a tettyei vize tartóban 1000, az ellentartóban 470 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 710 köbméternek találtatott. Folyó hó 4-én reggel 6 órakor a tettyei vize tartóban 1000, az ellentartóban 660 kb. volt, a hozzáfolyás 24 óra alatt 710 köbméternek találtatott.

— **(Körözött utasó.)** Kohn Aladár budapesti lakos azokból a jámbor emberekből való, ki mint oly számos Kohn, azzal kereste meg mindennapi kenyerét, hogy hóna alatt egy csomó szövetmintával s a termé-

szet adományaként tulajdona volt bőbeszédűséggel tudakozódott a kereskedők hogyléte iránt. Becsületes foglalkozás ez, de unalmas. Unalmas azért, mert nem sokat jövedelmez. Így gondolkodott Kohn ur is, és elkezdett a falusi emberek jóhiszeműsége s közmondásos gazdagodás vágyára spekulálva, pénzgyártó gépekben utazni. A kereskedelmi világban ez még nem lévén elterjedt cikk, Kohn Aladár csakhamar rajtavesztett a jól jövedelmező spekuláción s most körözik.

— **(Halott a hajón.)** Csada János géderlaki lakos Vukovárott beszállt az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság »Széchenyi« nevű hajójába. Itt a körülötte levőknek panaszkodni kezdett, hogy nem jól érzi magát, mert Vukovárott egy ló megrugta. Éjfél után fél 2 óra tájban hirtelen rosszul lett és rövid idő alatt meghalt, midőn a hajó már Mohácson állt. Holttestét elszállították a hullaházba, hol fölboncolták. A boncolás folytán kitűnt, hogy halálát agyszélehdés okozta.

— **(Megakadályozott öngyilkosság.)** Dicity Ferenc szegzárdi mézársmester, kit felesége hűtlenül elhagyott, hétfőn kétszer is felkötötte magát, de még idejében levágták a nyakát szorító kötélről.

— **(Vadászat.)** Komor, őszi napok járnak. Az ólomszínű égbolton ritkán tör át hetek óta egy egy napsugár. A gyakran permetező eső nyirkossá teszi a földet, megrontja az utakat, megakadályozza a mezei munkát és depressziálja a kedélyeket. Csak a vadászat illik ehez a szomorú sasonhoz. Az erdőnek meg van a maga varázsa a levélhullás idején is, midőn a madárdal szünetel s a hideg, északi szél ingatja a tölgyek koronáját. A mezei vadászat nem élvezet ilyenkor, a sáros szántásokban ép oly fáradságos a járás, mint a minő kocapuskásnak való virtuskodás melőni a barázdában hasáló nyulat. Az erdei vadászatnak van most évadja; a rezulákból kizörgetett, félték őzike, a nyomában járó nyulat, a sárguló galyakon buslakodó fácánkakast lövik ilyenkor halomra. Vármegyénk erdeiben nagyon is elszaporodott a nagyvad, őz van minden cserjében, rezulában bőven, kisebb hajtóvadászatokon is lőnek őzeket, melyek közül sok jut zsákmányul már a vásáruapi puszásoknak is. Az igazi nagyvad, a szarvas és vaddisznó azonban már csak hivatásos, vagy nagyuri vadászoknak jut zsákmányul. Ezekre azonban az igazi vadászatok majd csak akkor lesznek, ha a friss hó belep a földet s a vadőrök kicsapázhatják járásukat. Az uradalmak rengeteg erdeiben azonban most is vadásznak szarvastehenekre, mert nagyon elszaporodtak. A vadászterületek gondos rendbentartására vall, hogy vármegyénk területén a ragadozó vad már ugyszólván ki van irtva.

— **(A vörheny.)** Sajnos, hogy még most is uralkodik Szegzárdon a kis gyermekek között a vörheny, melynek következtében még bizonyára pár hétig szünetelnek az ovdákban és népiskolákban az előadások. Eddig 80 megbetegedés és néhány halálozás fordult elő.

— **(Bosszúállás — konkolylyal.)** Szilvásról igen mulatságos és rendkívüli bosszúállás történetét közli velünk tudósítónk. Azt írja, hogy Schäfer György földmivelő szántóföldjét valamely ellensége bevetette konkolylyal. A leleményes bosszúállónak ez a pokoli gondolata kétszáz forintnál több kárt okozott Schäfernek, a ki jövő évi vetését nem akarta az ellensége jó viccének áldozatául engedni. Feljelentést tett tehát a konkolyvető ismeretlen ellen. A valószínű tettet kinyomozták Major József személyében, a ki Schäfernek legkeseredettebb ellensége. Major tagadja, hogy

ő vetette volna be konkolylyal Schäfer földjét. — A vitriol napjai tehát kezdenek alkonyodni. Helyükbe ezután a konkoly lép. Csak-hogy ez annak szokott gazt teremni, aki elveti!

— **(Megszökött feleség.)** Ulri Péter mohácsi lakosnak neje szül. Rozbara Teréz, Maria leányával megszökött. A férj tudta és beleegyezése nélkül magukkal vittek 12 K készpénzt, egy vánkost, a férj ünneplő ruháját, 4 pár evőkészletet, egy asztalterítőt és négy pár szalvétát, mely ingóságok 58 K értéket képviselnek; tehát a 12 K készpénzzel együtt 70 K erejéig károsították meg a férjet. Két 8 illetve 9 éves gyermeket hagyott a feleség a férjnél anyátlanul hátra. A férj maga kérte a körözést.

— **(Súlyos baleset.)** Weinberger Nándor duña-kömlödi 30 éves kőmivest súlyos baleset érte. A nevezett kőmives ugyanis Pakson dolgozott és e közben oly szerencsétlenül esett el, hogy lábát eltörte. Ápolás végett beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Gyujtogató.)** Eberhart Ferenc kis-vejskei földmives a napokban Taveken volt a vásáron, a hol eladta a lovát és vett egy borjút. A szép borju aztán megtetszett egy zavodi atyafinak, a kinek Eberhart nyereséggel el is adta. E feletti örömeiben betért a korcsmába, a hol nagyot ivott a nyert pénzen. Mulatás közben Eberhart összekülönbözött egy zavodi emberrel, a ki őt azzal fenyegette, hogy elemészti. Ekkor telébredt Eberhartban a boszu és felgyujtotta fenyegetőjének a házat, mely teljesen le is égett. Eberhart konokul tagadja ugyan tettét; de alibi nem tud igazolni és a tanuk is mind ellene vallanak.

— **(Merénylet alvás közben.)** Kicsibe mult, hogy még eddig ismeretlen merénylő agyon nem verte Aranyos Péter agárdi 70 éves földmivest. Aranyos Péter szőlőmunkát végzett az agárdi szőlőhegyen s utána egy kissé a szabadban lefeküdt és elaludt. Az alvó öreget azután valaki fejbevágtá, fogait kiszedte és arcát összeszurkálta. A merénylő azután elmenekült. A halálosan megsebesített embert bevitték a szegzárdi Ferenc-kórházba. Az egész eset világos nappal történt.

— **(Kutba ugrott.)** Valamikor községi őrmester volt Szegzárdon Árvay Ignác, a kinek azonban elméje megzavarodott és így állását elveszítette. A szerencsétlen ember kiment a szegzárdi határban levő ugynevezett »bikacs«-kuhoz, ahol levetkőzve, abba beleugrott. A hideg víz azonban tiszta eszméltre hozta az öngyilkost, mert segítségért kiáltozott. Szerencsére még többen mentek arra és meghallották a segélyért kiáltozót, a kit aztán még elve kihuztak. Árvay összetörte ugyan magát, de sebei nem veszélyesek.

— **(Megverte az apósát.)** Már régóta rossz vi-zonyban élt Döme Sándor, decsi lakos apósával Ióth Andrással, a kit a napokban haragtól felhevülve, ugy elvert, hogy ágyba kellett súlyos sebei miatt fektetni. Döme a bíróság előtt fog tetteért beszámolni.

— **(Kerékpár-tolvaj.)** Ismeretlen tolvaj ellopta Rakity Tádé vörösmarti lakos kerékpárját. Följelentésére a csendőrség a tolvajt Cindery István kisköszeghi lakos személyében kinyomozta, de a kerékpárt már nem találták meg nála, mert azt Zomborban 40 K ért elzalogosította.

— **(Fedák Sári Pécsét.)** Fedák Sári a fővárosi publikum dédelgetett kedvence, ki nálunk három estén át fogja a közönséget gyönyörködtetni, tegnap este a budapesti 8 órai gyorsvonattal Pécsre érkezett, hol az állomáson a szintársulat képviselőjében Kardos

Andor fogadta. *Fedák* Sári komornájával a »Hajó«-ban szállott meg, este pedig a »Szeccsió« sörözőben vacsorázott a pécsi színtársulat néhány tagjával. *Fedák* [Sári ma este tartja első felléptét a »Gésák« Molly szerepében.

— (**Pénzcsalók.**) Az utolsó németbolyi vásáron megjelent *Pusztai* János (somoogyvármegyei) lakos, hogy a magával hozott 900 koronán egy pár ökröt vásároljon. Midőn éppen egy párra alkudott, odalépett hozzá két ismert mohácsi pénzcsaló, s őt felreha azt az ajánlatot tették neki, hogy a nála levő 900 koronáért Budapesten levő bankjuktól 3000 kor. hamis, de jó pénzt szereznek neki. *Pusztai* János elfogadta a csalók ajánlatát s átadta ezeknek 900 koronáját. Mivel azonban a kitűzött határidőre, október 27-ére az ígért 3000 korona meg nem érkezett, *Pusztai* János elment Mohácsra, hogy a csalókat kérdőre vonja. Ezek azt felelték neki, hogy a budapesti bank megbukott s így nem kaphatta meg a 3000 koronát. A káros följelentette a csalókat.

— (**Betörések részletekben.**) Ismeretlen tettesek több helyen törtek be Dombovárott. *Pigmond* Gyulánál az irodába hatoltak be a betörők, ahonnan készpénzt, ruhát és néhány fontos irományt vittek el. *Hauser* Nándornál nyolc hizott ludat, élelmiszereket, bort, pálinkát, tollat és általában amit csak pincében, padláson és kamarában elemelhetőt találtak, loptak el. Innen a város elhagyatottabb helyeit keresték fel és néhány földmives embernél törtek be. Ez a néhány betöréses lopás csak egy részlete lehet azoknak a betöréseknek, amit programjukba felvettek. Néhány napi pihenés után ismét betörtek *Barkócy* Péter házába s eddig nem kerültek kézre.

— (**Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.**) A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók *Schönwald* Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitünőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentel tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rakományt meg nem tekinti és *Schönwald* rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Idegenek Pécssett.

— November 2-án. és 3-án. —

Aranyhajó-szálló. Ruzs Sándor és neje, gazdatiszt, Daruvár. — *Schullz* M., utazó, Bécs. — *Szommer* Ignác, utazó, Bpest. — *Jonás* Vilmos, utazó, Bécs. — *Duhopolya* N. és neje, birtokos, Dolni-Miholjác. — *dr. Kronberger* Samu, orvos, Barcs. — *dr. Kreiner* orvos, Szászvár. — *Sonnenfeld* Henrik, utazó, Bécs.

Vadember-szálló. Demel Károly, bankhivatalnok, Bpest. — *Brüder* Zsupán, kereskedő, Kölnern-

tan. — *Reiter* József, t. hadnagy, Dálok. — *Fischer* Gabril, t. hadnagy, Dálok. — *Marotzky* Béla, t. hadnagy, Lengyelőti. — *Györfy* Géza, kir. tanácsos, Zombor. — *Mayerhofer* Ede, t. hadnagy, Csurgó.

Mátyás király-szálló. Pataky m. k. honvéd ezredes, Pécs — *Deutsch* Mlksa kereskedő, Szombathely. — *Friezs* György, tejgazdasági felügyelő, Dombovár. — *Kováts* Pál, jegyző, Kácslalu. — *Badosics* Lajos, postafőnök, Apatin.

Magyar király-szálló. Dénes Bertalan és nővére, gabonakereskedő. Barcstelep.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. nov. 4. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 771.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 2.6 °C.

> maximuma: 8.3 °C.

> minimuma: 1.8 °C. } tegnapi.

Párányomás: 4.5 mm.

Relatív nedvesség: 62. %

Felhőzet: 8° Cum. N. E. —

Szélirány s erő: NE. 1. —

Csapadék 24 órai: 0. — Hárma'p. = 4.6 °C.

Hideg, borus i. v. hajlam kevés csapadékra.

Dr. Cser.

Művészet, irodalom.

Titkos rendőr.

— Bemutató előadás. —

E héten került első előadásra egy francia termék a »A bölcső«, a mit szombaton este egy újabb francia darab követett: a »Titkos rendőr«. Nem tudni, talán »A bölcső«-ből merített idegenkedés és féltékenység tartotta vissza közönségünket a színházból. Hanem valószínűleg csalódunk, ha ezzel a föltevessel élünk, a mi publikumunk jól ismeri a francia vígjátékok finom elmésségét, a mit más nemzet írói nem is tudnak követni. Oly mulattató szellemesség ritkaság, a minő a francia íróknál nyilatkozik meg. A mi kis pikantéria, csiklandós a darabokban előfordul, az oly páratlan és utánozhatatlanul finom. Pirulás nélkül hallgathatni meg. Ezzel nem azt mondjuk, hogy nincs benne néha erősebb vonás, de ekkor sem az író kell megróni miatta, a ki darabját elsősorban francia színpadra írta, hanem a fordítót, a ki nem tudja, mit nyújthat saját nemzetének. A mit az egyik nemzetnél nyíltan, a legkisebb pirulás nélkül hallgatnak meg, ugyanazt egy másiknál, csak lefátyolozott arccal és lesütött szemekkel hallgatnak meg fél füllel. Oh mert az erkölcsök különbözök. És mi is nagyon kérkedünk erkölcsünkkel. Büszkek vagyunk, sokat tartunk rá.

Csalódik azonban a ki azt hiszi, hogy az »erkölcs-feltés« tartotta vissza közönségünket a színházból!

Nem az, hanem a »Fedák láz«.

Hiszen most mindenki csak *Fedák* Sárít akar látni; látni és hallani akarja a »Zsaszát«.

Pedig megérdemelte volna és pedig nagyon is, a szombati előadás a telt házat. Mind a darabot, mind az előadást illetve. Ilyen pompás, ötletes és finom elmés darabot, mint a »Titkos rendőrt« ritkán látni. Telve van komikusabbnál komikusabb helyzetekkel, a mik igazán művészi kézzel vannak egymásba szöve és pompás gördülékenységgel folynak egymásból. Nevettető benne minden jelenet. A darab *Anton* Mars tollát dicséri a ki, ezen újdonságával rövid idő alatt meglehetősen hírnevet vívott ki magának. A darab meséje a következő:

Bricard detektív főnök (*Vágó* Béla) nagy tapintattal vezeti a detektív osztályt. Helyiségében igen sokan megfordulnak, többek közt *De Margency* hadnagy (*Thury* Elemér), a ki, hogy minél gyakrabban időzhessék nála, minden alkalommal ott felejt valamilyen tárgyat, a miért természetesen visszajön. *Bri-*

card azt hiszi (és e véleményében nagyon biztosnak hiszi magát), hogy *Pitoisel* méntelep felügyelő (*Szilágyi* Aladár) feleségébe *Alicebe*, (*Acél* Szidi) szerelmes, a ki gyakran megfordul a házában, mert felesége, *Cyprienne* (*Miklósy* Ilona) barátnéja. Hanem nagyon csalódik, mert a hadnagy ur nem *Alicebe* szerelmes, hanem *Cyprienne*ért lánol.

Alicet meg *De Gotieres* attasé (*Fekete* Lajos) csábítgatja. A hadnagy találkára hívja az asszonyt, *Cypriennet*, a ki visszautasítja. De később, a mikor férjétől azt hallja, hogy a hadnagy *Alicert* eseng, elfogadja a találkát és megmondja. *De Margency* hadnagnak, hogy a kijelölt helyen megjelenik. Ebből aztán neveltségesebbnél neveltségesebb helyzetek keletkeznek. Ugyanis *Bricard* fogadott a hadnagygyal, hogy neki oly emberei vannak, a kik minden lépését megtudják figyelni. *De Margency* kéri *Cypriennet*, halaszszák el a találkát, mert nem mehet el, *Bricard* minden léptét megfigyelteti. De az asszony ragaszkodik kívánságához, mert tudni akarja, csakugyan hű-e hozzá? *De Margency* kénytelen felvenni a harcot. Biztosítja *Bricardot*, hogy az ő emberei nem tudják megfigyelni, hanem *Bricard* titkos rendőre, *Pitoux* (*Pesti* Kálmán) már az első felvonásban folyton nyomában van, mire a hadnagy visszatér *Bricardhoz* és kéri, vegye át a száz aranyat, ő tudja, hogy elvesztette, csak hagyja nyugton. Hanem *Bricard* „becsületesen“ akar nyerni és így kénytelen távozni. Az első felvonás tehát a detektív-főnök irodájában játszódik le.

A második egy kiránduló helyen történik, a hová *De Margency* találkát adott *Cypriennek*. E második felvonás rendkívül élénk. *Margency* ugyanabba a kis fürkébe megy, a hol *Mazurka* légtornász (*Csige* Böske) volt előbb *San Galetto* bankár (*Boros* Pál) társaságában, de a ki megszökik, mert a rendőrség rájött csalfa üzelmére és nyomában van. *Mazurkát* nem engedik el, míg le nem fizeti az elköltött reggelit.

Margency már ezzel akar bemenni a fürkébe, a mikor kocsirobogást hall és megérkezik *Cyprienne*, mélyen lefátyolozva. Férje, barátjával, *Pitoisellel*, szintén a kiránduló helyre jön, bár az utóbbi feleségének azt mondta, hogy méntelep-vizgálatra megy. De ez csak ürügy volt, hogy felesége után leskelődhessék, a kiről azt hiszi, hogy a hadnagygyal folytat viszonyt. Felesége is eljön *De Gotiers* attaséval, a kik a szomszédos fürkébe mennek. Több félreértés után *Pitoisel* megszökteti a saját feleségét, azt híven, hogy *Bricard* neje. — Utóbb a hadnagy elkocsizik *Cypriennel*, a ki szemtanuja volt, hogy férje *Mazurka* társaságában mulatott. *De Margency* azon véleményben van, hogy a titkos-rendőr nincs nyomában, pedig csalódik. Az vitte ki a vonatra, az volt kalauza; ott meg a fogadóban, mint tábornok figyel meg. A mikor elmennek, a kocsissal ruhát cserél és ő hajtata haza velük.

A harmadik felvonásban estély van a detektív-főnök lakásán. *Cypriennet* és a hadnagyot nagyon kifárasztotta az a bonyodalmas délután, de még most jön a java. *Pitouxnak* éjfélkor be kell számolni, hogy hol volt és mit tett a hadnagy délelőtt tizenegy órától, éjtélég *Pitoux* rendkívül kellemetlenül érzi magát. Ha bevallja, hogy *De Margency*, a főnök feleségével töltötte a délutánt elcsapják, ha nem mondja meg, akkor is elcsapják. Mindenképen el akarja kerülni a jelentést, de *Bricard* nem engedi el. A hölgy nevét épen-séggel vonakodik kimondani, ekkor *Bricard* mondja ki *Alicet* nevét, mert ő azt hitte, *Alice* társaságában volt a hadnagy. E sok-sok kaland utáni kimagyarázással a darab szent békével véget ér.

Hűen visszaadni a mesét nehéz, mert a darab rendkívül mozgalmas és egyik kaland s félreértés a másikat követi, a mi rendkívül mulattató. A mi az előadást illeti, arra nézve igen rövid bírálatunk van: kifogástalan volt,

a miért a rendezőt, *Thury* Elemért nem mulaszthatjuk el külön is megdicsérni. Maguk a színészek is kiváló ambícióval játszottak, úgy, hogy egy pillanatra sem volt fennakadás, pedig egyik jelenés a másikat hirtelenül követte. A szereplők közül első sorban *Pesti Kálmánról* kell megemlékeznünk, a kiről teljes dicséret hangján szólhatunk. Oly alakítást produkált, a mihez egy rossz szó sem férhet. Ő volt a darab mozgatója és az is maradt mindvégig. Rendkívül gyorsasággal és ügyességgel öltözködött át egyik áruhából a másikba, hogy magát a közönséget is megtévesztette. Gratulálunk ezen alakításához és eddigi föllépései után ítélve, még több kellemes estét fog szerezni a pécsi publikumnak, amely szombaton sem fukarkodott a tapsban és elismerésben. Többször a lámpák elé hívta. *Vágó Béla* mint *Bricard*, szintén derekasat nyújtott, de valami kellemetlenül érint az, hogy utóbbi időben nem sokat fordít a szerepek kidolgozására. Az idén csak megjátszta, tavaly meg sokszor mesteri alakítást láttunk tőle. *Miklóssy Iona* *Cyprienne* szerepébe több érzést vihetett volna. Ideálja, *De Margency* hadnagy, *Thury* Elemér, nagy gondnal és csinál játszotta meg szerepét. *Pitoisel* szerepében *Szilágyit* láttuk, a ki tőle telhetőleg szintén oda hatott, hogy az előadás kifogástalanul folyjék. Elég jól illeszkedtek be az ensembelbe *Csige Böske*, *Acél Szidi*, *Fekete Lajos* és kicsi szerepében *Boros Pál*, a ki *Kardos* helyett játszott.

Ajánlhatjuk a közönségnek, ha jó, vig estében akar részeseülni, ne mulassza el a darabot megtekinteni, ha legközelebb színre kerül. (o. p.)

○ **Vasárnapi előadások.** Tegnap délután zsúfolt ház előtt a »Cigánybáró« került színre, ez a közkedveltségű operette, mely dacára annak, hogy oly sokszor színre került már, állandóan vonz publikumot. A szereplő színészek igen szép előadást produkáltak s teljes mértékben megérdemelték a gyakran felvonás közben, nyílt színen is felhangzott tapsokat. Az eddig elmondott dicsérő bírálatokon kívül *Márkus Aranka* »Saffi«-járól szólva, még meg kell emlékeznünk a jeles énekesnő ama tapasztalt jó tulajdonságáról, hogy szerepét a délutáni előadásokon is komolyan veszi. — A többi szerepek az ismert kezekben voltak s valamennyien: *Kozma*, *Szilágyi*, *Pesti*, *Mezei*, a szokásos jók voltak, nemkülönben dicséretet érdemelnek: *Szirmai Olga*, *Staud Margit*, *Oláhné Henriette* és kised szerepében *Acél Szidi*. A betegeskedő *Kardos* helyett *Sáfrány Vili*, ez a jobb sorsra érdemes kardalnok ugrott be *Ottokár* szerepébe, melyet igen csinosan játszott meg.

Este jóval kevésbé látogatott ház előtt »A vén bakancsos és fia a huszár« került színre. Az előadás igen szép menetű volt. A címszerepben *Vágó Béla* jeleskedett mint vén bakancsos s valóban kitűnő alakításban mutatta be e tipikus alakot. Fiát *Kozma Pista* játszotta. *Szirmai Olga* szépen énekelt magyar dalaiért érdemel dicséretet. *Nádassy József* mint *Frici*, *Pesti* mint kántor keltett nagy derűtséget. A korcsmárost *Szilágyi* pompásan játszotta meg. *Miklóssy Iona* tegnap este *Julis* szerepében pompás alakítást nyújtott s méltán megérdemelte a gyakran felhangzott tapsokból, nyílt színen neki jutott részt. (dr. F-t.)

○ **Esküdtek kátéja.** Ily cím alatt jogászvilágunk egy fiatal, törekvő tagja, *Popper Manó* dr. ügyvédjelölt füzetet bocsájtott ki, mely most az esküdttörvényszékek ítélezésének

idejében kétségtelenül fontos nemcsak az esküdtekre, de az egész jogászvilágra. A füzet szerzőnel, *Pécsett*, csekély 80 fillér árban megrendelhető.

Folyó szám 39. Idénybérlet 39. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, kedden, november 5-én:

Lili.

Személyek:

Antonin Plinchar, tüzér, később táb. Mezey Andor
De La Grange Bateliere báró Molnár Gy.
Sainte Hypothése Vicomte, nagyb. Pesti K.
Bomban, professor Szilágyi A.
René, ügyvéd Kardos Andor
Bouzincourt, földbirtokos Vágó Béla
Bouzincouriné A. Nagy V.
Acratie, leányuk) Fedák Sári k. a.
Antonine, dödunokájuk)
Viktorine, szobaleány Nadasyné
Madame Vijabois Acél Szidi
Madame Grandsec Csige Ilonka

Szerdán november hó 6-án:

Bolond.

Törvénykezés.

Gyilkos népzenész.

— Esküdtszéki tárgyalás. —

Pécs, 1901. nov. 4.

Ma kezdődött el az év utolsó esküdtszéki ciklusa, a melyen egy fiatal, tizenhat éves népzenész, *Lakatos István* mohácsi lakos bűnügyét tárgyalták. *Lakatos* halált okozott súlyos testi sértés vádja miatt került az esküdtszék elé.

A tárgyalást *Hardi Sándor*, kir. törvényszéki elnök vezette. Szavazó bírák voltak: *Makara Iván* és *Koszér János* kir. törvényszéki bírák. A vádhatóságot dr. *Vörös Endre* kir. alügyész képviselte. Védőként dr. *Aronfy Rókus* pécsi ügyvéd működött; a jegyzőkönyvet dr. *Nagy Jenő* törvényszéki aljegyző vezette.

Az esküdtszék a következőkép alakult meg. *Esküdtek* lettek: *Rueprecht Nándor*, dr. *Sey Ernő*, *Szedlák Antal*, dr. *Nick Alajos*, *Krásznyi Ferenc*, *Labrenc Gusztáv*, dr. *Stein Lajos*, *Höffler János*, *Horváth Halas Antal*, *Misángyi József*, *Gerőfi Nándor* és *Németh Gyula*. *Pótesküdt*: *Pápa József*.

Lakatos a bűnügyet, a mivel vádolva volt, a következőkép adta elő. 1901. évi július huszonegy és huszonkettedike közti éjszaka bandájával több helyen játszott és reggel nyolc óra tájban a banda első primásával, *Batánovics* Antallal betértek *Vörös Sándor* korcsmájába, a hol nyolc üveg sört fogyasztottak el ketten. Ezután kimentek az udvarra, a hol egy nagy eperfa alatt iddógáltak *Arnold* Antal asztalos legény, *Fabri* Károly, hentes legény és a korcsmáros, *Vörös Sándor*. *Lakatos* István, megkérdezte őket, ne játszszanak-e nekik egy kicsit. *Arnold* elutasította őket, azzal, hogy *Batánovics* úgysem tud semmit, ő jobban játszik harmonikán. A vádlott pártfogásába vette primását és így felelt vissza:

— Ön nem lehet jobb harmonikás, mint *Batánovics* zenész, mert ő az első banda első primása, neki tehát ez a foglalkozása, míg maga asztalos. S hogy bebizonyítsa, miszerint *Batánovics* harmonikálni is tud, a házból kihozott egy harmonikát, a melyen aztán a primás játszott. *Lakatos*, a ki kissé ittas volt, *Arnold* mögé állt és kötekedni kezdett vele, „lám *Batánovics* harmonikálni is tud.“ *Arnold* erre dühbe jött, melibe vágta a mögötte álló

cigányt, úgy hogy az hátra tántorodott és kezével *Fabri* arcába vágott. Ez utóbbi erre fölkelte és a cigányt kétszer pofon vágta, mire a cigány futásnak eredt. *Arnold* utána ment és ütlegelni kezdte. A mikor *Lakatos* látta, hogy nem tud szabadulni tőle, kirántotta kését és feléje vágott. Két sebet ejtett rajta. Az egyiket bal vállán, a másikat jobb karján. A sérültet beszállították a kórházba, a hol belső vérzés következtében délután meghalt.

Őt tanut idéztek be. Az elhalt atyja nem tud mást mondani az körülményről, mint a mit csak hallott, a meg megegyezett a vádlott vallomásával. *Batánovics* népzenész vallomása szintén megegyezett a vádlott vallomásával. A többi tanu sem vallott a vádlott terhére.

Ilykép a jogos önvédelem esetét látta főnforogni az ügyész és a vádat elejtette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november hó 4-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Apponyi Albert* elnök bejelentette az ujabban érkezett petíciókat. A kuria *Csesznák* volt letenyei jelöltnek megengedte, hogy petícióját két hét múlva beadhassa. Az elnök ezután bejelentette az összetérhetetlenek jegyzékét. Meleg hangon emlékezik meg *Erzsébet* főhercegnő eljegyzéséről s indítványára a Ház megbizta az elnökséget, hogy ez alkalomból hódoló üdvözlét a királyhoz jutassa. Megemlékszik végül az elnök *Mac Kinley* haláláról s megbotrározását fejezi ki a merénylet fölött. Indítványára a Ház részvétét jegyzőkönyvileg fejezi ki.

Az osztályok kisorsolása után a Ház bizottságait választották meg. Házjegyzők lettek a multkor megválasztottakon kívül *Farkas József*, *Kubik Béla* és *Teleky Sándor* gróf.

A trén beszéd másodszori felolvasása után *Horánszky Nándor* indítványára elhatározta a Ház, hogy holnap megválasztja a válaszfelirat megszerkesztésével megbizandó 21 tagu bizottságot.

TÁVIRATOK.

— **A király Budapesten.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ő felsége, a király ma reggel 6 óra 5 perckor *Gödöllő*ről a keleti pályaudvaron Budapestre érkezett. Délőtt 10 órakor általános kihallgatást adott. Délután 5 órakor visszautazott *Gödöllő*re. Ő felsége az eddigi intézkedések szerint november 6-án (szerdán) utazik el Bécsbe.

— **A délafrikai háboru.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Pretoriában közzétették ama 17 búrvezető névsorát, akiket *Kitchener* lord augusztus havi proklamációja értelmében hosszabb száműzetésre ítélték.

Annak a búr osztálynak a vezére, a mely *Benson* ezredest megtámadta, *Botha* Lajos volt a parancsnoka, aki egyesült egy másik kommandóval, mely nemrég *Bethel* körül működött.

*New-Castle*ből jelentik, hogy oda érkezett hir szerint *Botha* Keresztély, a felkelők vezére és *Botha* Lajos tábornok unokatestvére *Volksrust*ban az angolok fogásába esett. *Botha* Keresztély ezelőtt a natáli kormányzatnál volt alkalmazva s a háboru kitörése óta egy kommandót vezetett.

— **Az orosz tél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nisni Nowgorodból jelentik, hogy ott tegnap 10 fokos hideg volt. A Volgán megindult a jégzajlás.

— **Az utolsó királyi kihallgatás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma adta elutazása előtt az utolsó kihallgatást a budai várpalotában, melynek során a titkos tanácsosok előtt a képviselőház elnökségének tisztelegését fogadta. A király szerdán Bécsbe utazik a görög király fogadására.

— **Uj püspökök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A győri káptalan biztos értesülése szerint ottani püspökké gróf **Széchenyi Miklós**, jáki apát neveztetik ki.

Hivatalosan is jelentik, hogy a király győri püspökké **Széchenyi Miklós** grófot, szombathelyi püspökké **István Vilmost** és székesfehérvári püspökké **Várossy Gyulát** kinevezte.

— **Életuntak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Szőke Sándor** 20 éves lakatos-segéd az éjszaka Bem-utca 40. szám alatti lakásán mellbe szurta magát. Könnyebb sérülésével adolog kórházban ápolják. — **Maumák János**, 38 éves kocsis tegnap délután az Eskü-tér mellett a **Budafok** nevű csavargözösről a Durába ugrott. Még élve kimentették. A mentők a Rókusba szállították. — **Edvi István** 41 éves asztalos X. kerületi **Munkástelepen** az éjszaka mellbe lötte magát és nyomban meghalt. Tettének oka a nyomor. Holttestét az orvostani intézetbe szállították.

— **Jókai koszorúja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Jókai Mórnak** azon feljelentését, hogy néhai felesége, **Laborfalvi Róza** sirjára tett koszorúját **Feszty Árpádné** tépte darabokra, **Németh Béla** rendőrtisztviselő vette jegyzőkönyvbe. A panasz jegyzőkönyvet **Sajó Sándor** rendőrkapitány, aki a kerepesi temetőben akkor felügyeletet tartott, beterjesztette a főkapitánysághoz, ahonnan az illetékes VIII. ker. kapitánysághoz teszik át további eljárás végett, amely mint kihágási ügyet, a szokásos tárgyalás megtartásával, intézi el. A feljelentést tartalmazó jegyzőkönyv még nem érkezett be a VIII. ker. kapitánysághoz. Mihelyt beérkezik, kitűzik a kihágási tárgyalás idejét.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér. *)

Ezennel közhirre teszem, hogy férjem **Gász Antal-nak** saját, vagy az én nevemben kért és nyújtott hitel- vagy kölcsönökért nem vállalom felelőséget.

Kelt Pécsen, 1901. november 4-én.

Gász Ilona

fehérmű-varrónő.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

Hirdetések.

Rác Guszti a néma hegedű-vel

Secessio-sörözőben.

E hirdetést csak azért teszünk közzé, hogy minden zene-gourmand értesülést nyerjen azon különleges körülményről, hogy Rác Gusztit a néma hegedűvel csakis nálunk hallhatja.

Schwarczenberg Jozefin

NŐ-DIVATTERME
november hó 1-étől
Teréz-utca 7. sz.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellék helyiségekből**, az **Árpád-utca 31. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**
Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Teljesen **higany és ólommentes** **ártalmatlan** készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtiszta talanságot. Az arc bőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk **honi, angol, gráci** és **brünni**

férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, úgy szintén **tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban**, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

Grün Bernát

UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.

Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és legrégibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a **legkiválóbb minőségű szövetekben**, melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cég tulajdonos személyes felügyelete mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg a **legkiválóbb gondnal, olcsó árban** készíttetnek.

Finom utazóbundákban nagy választék.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.